

[Ivar Nørgaard]

Derfor vil jeg gerne rette henvendelse til den herværende repræsentant for regeringen, nemlig industriministeren, og få ham til at af- eller bekræfte, at Folketinget ved EF-afstemningen også efter regeringens mening har afgivet suverænitet til Ministerrådet.

Sagen er den, at når det drejer sig om enstemmighedsafgørelser, så er det, som det var, inden man vedtog Fællesakten. Men når det drejer sig om flertalsafgørelser, har man jo netop fået indført en række garantier imod, at Folketinget kom til at afgive suverænitet. Sådan blev det i hvert fald fremhævet fra regeringsrepræsentanternes side, da vi havde folkeafstemning, og det vil jeg gerne bede industriministeren om enten at be- eller at afkræfte.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

I fortsættelse af hr. Ivar Nørgaards bemærkninger vil jeg gerne gøre den bemærkning, at jeg næppe kan tro, at hr. Niels Anker Kofoed ville holde den tale, som hr. Niels Anker Kofoed holdt for et øjeblik siden, medmindre hr. Niels Anker Kofoed havde sikkerhed for, at hr. Niels Anker Kofoed var enig med sit partis formand, der tillige er landets udenrigsminister.

På det grundlag vil jeg gerne spørge: Har industriministeren ikke en enig regering bag sig i de synspunkter, som industriministeren har fremsat over for Folketinget for et øjeblik siden?

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

For at man ikke skal løbe for langt ud ad den planke, må jeg hellere forklare én gang til, hvad jeg mente, og hvad jeg sagde. Det var:

Vi må erkende, at den lovgivning, som Folketinget havde tidligere, gjaldt i alle spørgsmål. Nu har vi en indirekte lovgivning derigennem, at regeringen skal konstatere, om der er flertal for eller imod.

Det, jeg mente, var, at vi ingen muligheder har for på forstadiet, sådan som vi har det ved anden lovgivning, at få tre behandlinger og alt det i folketingssalen. Det var det problem, jeg spurgte hvordan vi løser. Og jeg må mene, at vi har afgivet en del af det til beslutning i Ministerrådet. Så kan man selvfølgelig forklare, at Ministerrådet kun kan vedtage det, der er fler-

tal for i Folketinget – eller omvendt: det, der ikke er flertal imod.

Det er på den måde, man skal forstå min formulering om suverænitet. Men måske ordet suverænitet var fejlagtigt. Det skal jeg lade være usagt.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg kan kun kvittere for hr. Niels Anker Kofoeds bemærkning om, at hans begreb suverænitet var fejlagtigt.

Glistrup (FP):

Såvel direkte som indirekte er EF af stor og stigende betydning for hver evig eneste dansker. Det er et nok så kompliceret og omfattende foretagende, hvor det for os alle – jeg skal gerne som veteran i Markedsudvalget bekræfte, at det også gælder mig – er meget svært at få hold på de forskellige detaljer, deres sammenhæng og de faktiske forhold.

Det er unægtelig også en ulykkelig historisk udvikling, vi har haft i de 30 år, hvor man har skændtes i en meget polariseret form om dette emne, således at myterne og usandfærdighederne har bredt sig og det, befolkningen ved, stort set alene er, om EF er et helvede eller et paradys, men ikke alle de mange ting, som omhandles her i SF's forslag.

Når så ministeren kommer og siger: Jamen det ordner regeringen jo; den kommer og fortæller i Markedsudvalget, den udsender informationsmateriale osv. – så må jeg igen som veteran i Markedsudvalget sige, at det er særdeles utilfredsstillende, hvad regeringen gør. Regeringen spiller et taktisk spil og dølger oplysninger, er upræcis, når det passer ind i det. Og på andre tidspunkter kommer regeringen faktisk for sent med oplysningerne. Man kan overhovedet ikke stole på, at man får et loyalt billede af det, regeringen fremfører.

Derfor er det i saglighedens interesse klogt og lødigt, hvad SF foreslår: at ulven og fårene skal græsse ved siden af hinanden. Lad Else Hammerich og hendes kontubernal i Østre Landsret mødes i kommissionen og hver komme med deres udspil om, hvordan de mener at statistikkerne er. Det behøver ikke at blive et politisk slagsmål, som industriministeren sagde. Så kan vi simpelt hen i disse hvidbøger både få at vide, at efter Else Hammerichs mening